

Ανοιχτή Επιστολή Προς τους Μάρτυρες του Ιεχωβά

Της Γκάιλα Νόμπλ (Gaila Noble)

Φίλοι μου γειά σας,

Εσείς μπορεί να μη με θυμάστε, αλλά εγώ σας γνωρίζω πολύ καλά. Σας συνάντησα πολύ καιρό πριν όταν ήρθατε στο σπίτι μου με τα χαμογελαστά σας πρόσωπα τα εύτακτα ρούχα σας, την ήρεμη φωνή και την περιποιημένη Αγία Γραφή κάτω από το μπράτσο σας. Μου αφηγηθήκατε πολλές όμορφες ιστορίες για ένα «επίγειο παράδεισο» και ένα «δίκαιο σύστημα» που θα εγκαθιδρυόταν σύντομα. Με σαγηνεύσατε. Σας άκουσα και σας άφησα να μου διδάξετε το δικό σας είδος Χριστιανικής αξιοπρέπειας.

Σας αγάπησα. Σας αφιέρωσα το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου. Ήμουν όσια και υπάκουη, χωρίς να συνειδητοποιώ ότι κάποια μέρα θα διαφωνούσα με οτιδήποτε μου είχατε πεί. Όταν σας πρωτο-συνάντησα και έμαθα για τον «παράδεισο», δεν γνώριζα ότι για να τον αποκτήσω θα έπρεπε να πατήσω πάνω στα νεκρά σώματα της αγαπημένης μου οικογένειας, των λατρευτών φίλων, και των γνωστών μου, **επειδή απλά** αυτοί δεν επιθυμούσαν να γίνουν Μάρτυρες του Ιεχωβά. Με την ήρεμη γλυκιά φωνή σας και τον ευγενικό σας τρόπο, με πείσατε πως οτιδήποτε και οποιοσδήποτε δεν συμφωνεί μαζί σας ήταν 'κακό'. **Έφτασα να πιστεύω ότι όλες οι άλλες εκκλησίες ήταν 'κακές' και προέρχονταν από το Διάβολο**, όπως και τα μέλη τους. Είχα πειστεί ότι όλες οι κυβερνήσεις ήταν κακές και πονηρές, περιλαμβανομένης της δικής μου και ότι δεν έπρεπε να υποστηρίξω τη χώρα στην οποία ζούσα. Σας πίστεψα, σας αγάπησα, σας εμπιστεύτηκα και σας υπηρέτησα, και **ποτέ δεν μου πέρασε απ' το νού ότι ήσασταν ικανοί να με εξαπατήσετε.**

Σας αγάπησα τόσο ώστε ανάθρεψα τα μυριάκριβα παιδιά μου σαν Μάρτυρες του Ιεχωβά. Τα δίδαξα ότι είστε αξιόπιστοι και αληθινοί ακόλουθοι του Χριστού. Τα εκπαίδευσα να πιστεύουν κάθε σας λέξη. Πώς μπορούσα να φανταστώ ότι στο μέλλον θα μου καταληστεύατε τη σάρκα και το αίμα μου μέσα από τα χέρια μου και θα τα εμποδίζατε να με δούν επειδή θα διαφωνούσα μαζί σας; Ποτέ δεν πρόσεξα τα φαρμακερά δόντια της καταπίεσης και της τυραννίας που **κρύβονταν** πίσω απ' τα ευγενικά σας χαμόγελα. Ποτέ δεν γνώριζα ότι θα ζητούσατε να παραδώσω τη διάνοιά μου, τη ψυχή και το πνεύμα μου σε σας και ότι, αν ήθελα να τα πάρω πίσω, θα κρατούσατε ομήρους τα παιδιά μου και καμιά ικεσία ή δάκρυ δεν θα τα ελευθέρωνε από τη θανάσιμη λαβή σας, επειδή είχαν εκπαιδευτεί να αποβλέπουν σε σας ως Θεό, μάλλον, παρά απλούς ανθρώπους.

Όταν προσήλθα σε σας ήμουν νέα, όμορφη και εντυπωσιακή, που απέβλεπε σε μια σχέση με το Θεό, το Δημιουργό μου. Αλλά με καταποσύνη και κενά λόγια με πείσατε ότι στην πραγματικότητα δεν ήμουν αληθινό τέκνο του Θεού, ότι το 'καθήκον μου' αφορούσε μια Οργάνωση και **ότι ΑΥΤΗ θα μου έλεγε τι να κάνω και πώς να σκέφτομαι**. Μετά από χρόνια κυριαρχίας πάνω μου και χειραγώγησης, άρχισα να αποδέχομαι την πενιχρή τροφή που προσφέρατε, και έγινα πρόθυμη να την αποδέχομαι σαν την αληθινή 'πνευματική τροφή' από τον Κύριο, ενώ πάντοτε αισθανόμουν ότι μου ροκάνιζε το σώμα. Τελικά, ανακάλυψα ότι

μου είχατε κλέψει τη χαρά μου, την αγάπη μου, τη στοργή μου και το έλεός μου, που είχαν αντικατασταθεί από μια νομικίστικη δογματική φόρμουλα που μου προκαλούσε φόβο, ενοχή και ανησυχία να ικανοποιήσω την πείνα μου. Όταν είπα, 'Θέλω κάτι περισσότερο από αυτό', με χαστουκίσατε με εκείνο το μικρό μαλακό σας χέρι που τώρα είχε μετατραπεί σε σιδερένια γροθιά καταστολής και καταπίεσης. **Ναι, με εμπαιζίζατε πάντοτε, διότι άλλοι είχαν εμπαιζίξει και εξαπατήσει πριν από πολύ καιρό εσάς** και σας φέρανε αιχμάλωτους στο δικτατορικό βασίλειο του τρόμου που είχαν στήσει. Με είχατε πείσει ότι τα λόγια των ανθρώπων **ήταν λόγια Θεού**, επειδή και σεις πραγματικά πιστεύατε ότι αυτό ήταν αλήθεια. Σας πίστεψα επειδή ήσασταν ευγενικοί, γλυκομίλητοι, και κουβαλούσατε την Αγία Γραφή κάτω απ' το μπράτσο σας.

Μου είπατε ότι απολαμβάνατε 'ελευθερία', και μόνο αργότερα, όταν προσπάθησα να ξεφύγω από αυτό το είδος της 'ελευθερίας', ανακάλυψα ότι οι ατσαλένιες μπάρες της πύλης είχαν κλείσει και βρισκόμουν στο έλεός σας διότι, τότε, είχατε ήδη αποκτήσει τον έλεγχο του νού μου και των συναισθημάτων μου. Έκλαψα και ικέτευσα να με αφήσετε να φύγω, και είπατε με την αυστηρή βρυχώμενη φωνή σας, 'Όχι μέχρι να σε απογυμνώσουμε', και το κάνατε. Με απογυμνώσατε από την αξιοπρέπειά μου, απ' τον αυτοσεβασμό μου, την τιμή μου και την ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ μου! Είπατε στην οικογένειά μου και στους φίλους μου ότι ήμουν *Δαιμονική, κακή, μια αποστάτης, μια πνευματική πόρνη, άξια ολικής καταστροφής απ' τον οργισμένο Θεό σας*, τον οποίον, μάλιστα, προσπαθήσατε να παρουσιάσετε σαν Θεό 'αγάπης'. Σας πίστεψαν, και ακόμη σας πιστεύουν, επειδή οι οφθαλμοί τους είναι τυφλωμένοι από την υπόσχεση του 'παραδείσου', και δεν μπορούν να 'δούν' την Κόλαση που τους περιβάλλει. Ο κάθε απατηλός 'πάρδεισος' προσφέρεται στους εύπιστους σαν το καρότο στη μύτη του κουνελιού και γίνεται αιτία να θυσιάσουν οικογένειες, φίλους, σταδιοδρομίες, εκπαίδευση, ελπίδες και όνειρα στο βωμό της Βιβλικής και Φυλλαδικής Εταιρίας Σκοπιά.

Τώρα είμαι μεγαλύτερη, τώρα είμαι σοφότερη, **αλλά τώρα είναι πολύ αργά και η ζωή φεύγει**. Με δάκρυα κραυγάζω για την όμορφη κόρη μου και τα εγγόνια μου, αλλά εσείς τα δένετε όλο και πιο σφιχτά και τους λέτε ότι ΕΣΕΙΣ είστε τώρα η 'Μητέρα τους'. Και αυτό είστε! Ικέτευσα να πάρω πίσω την τιμή μου και την αξιοπρέπειά μου, αλλά γελάσατε με τα αστραφτερά σας δόντια και είπατε, 'Αποκλείεται, είσαι μόνη σου'. Τα κάποτε όμορφα και γλυκά λόγια, τώρα δεν ήταν ούτε όμορφα ούτε γλυκά, αλλά λόγια συκοφαντικά, υβριστικά, **γεμάτα μίσος και εχθρότητα**—και τα είπατε με τέτοιο τρόπο που οι άλλοι νόμιζαν ότι εσείς ήσασταν δίκαιοι και εγώ πονηρή και κακή. Είπατε ψέματα για μένα, αλλά κανένας δεν πίστεψε ότι ΨΕΥΣΘΗΚΑΤΕ, διότι σας εμπιστεύονται, γιατί είστε γλυκομίλητοι, ευγενικοί, και κουβαλάτε μια περιποιημένη Αγία Γραφή κάτω απ' το μπράτσο σας.

Gaila Noble

www.rwssel.pblogs.gr www.rwssel.blogspot.com